

‘Bewogen’, zomer 2010, (www.studiosimobilae.nl)

Iets schrijven voor de alumni van BW Groningen was de vraag van Marije Hoek en Studiosi mobilae. Vooral moest het gaan over mijn carrière en wat ik nu in Groningen doe. Omdat ik dat al vorige jaar in ‘Bewogen’ heb gedaan, kies ik nu een iets andere invalshoek.

Allereerst hoop ik dat alle alumni die dit lezen al lid zijn van de vereniging voor Bewegingswetenschappen Nederland, de VvBN. Ze hebben dan al meegekregen dat ik per 1-1-2009 van Faculteit der Bewegingswetenschappen in Amsterdam naar het Centrum voor Bewegingswetenschappen (CvB) van het UMCG, Rijksuniversiteit Groningen, ben overgegaan. Met mij gingen in de loop van 2008 Simone Caljouw en Claudine Lamoth mij al voor vanuit Amsterdam naar Groningen. Zelf heb ik de bewegingswetenschappers Sonja de Groot (1 dag per week; verder 3 dagen als senior onderzoeker verbonden aan het DNO onderzoekscentrum van het Revalidatiecentrum Amsterdam) en Floor Hettinga (4 dagen/week) vanuit Amsterdam weten mee te lokken naar het, voor een geboren Amsterdammer als ik, verre Groningen. Met hen en de andere collega's van BW Groningen (Bert Otten, Raoul Bongers, Noor Mouton, Marina Schoemakers, Helco van Keeken, Rob den Otter, At Hof, Wiebren Zijlstra) bouw ik verder aan het accent Revalidatie van het Centrum voor Bewegingswetenschappen, zowel in het onderwijs als in het onderzoek. Na ruim 30 jaar BW en VU Amsterdam, waar ik het al die tijd goed naar mijn zin heb gehad overigens (ik ben er in 1975 aan de Interfaculteit Lichamelijke Opvoeding begonnen als student en sindsdien niet meer weggegaan!), was ik toe aan een nieuwe horizon en uitdagingen en heb die letterlijk en figuurlijk in Groningen gevonden. In Amsterdam ben ik afgestudeerd, gepromoveerd (1989) en toen staflid (universitair docent) geworden van de toenmalige vakgroep Gezondheidskunde. Later werd ik universitair hoofddocent, trekker van het accent Revalidatie en medeprojectleider een van de onderzoeklijnen binnen BW Amsterdam. Tussentijds haalden we over de jaren best wel veel 2^e en 3^e geldstroomonderzoek binnen. Een belangrijk succes waren de ZonMw gelden voor onderzoek naar functionele belasting, belastbaarheid en mechanismen van herstel tijdens en na de dwarslaesierevaslidatie, waardoor er een landelijk netwerk van klinisch wetenschappelijk onderzoekers en revalidatieprofessionals is ontstaan waarin de afgelopen 10jr veel succesvol onderzoek heeft uitgevoerd (www.scionn.nl).

BW Groningen vormt een fijne groep mensen, die de overgang vanuit Amsterdam zeker heeft vergemakkelijkt. Ze levert een goed onderwijsprogramma en heeft vele uitdagingen binnen het grote UMCG en daarbuiten. Naast lokale samenwerking met het Centrum voor Revalidatie UMCG, staat samenwerking met BW Amsterdam – alsook landelijke samenwerking tussen de verschillende groepen bewegingswetenschappen – hoog op mijn lijstje. Immers samenwerken is cruciaal in een almaar veranderende en competitieve universitaire wereld en samenleving; als relatief kleine discipline, moet bewegingswetenschappen daarin haar krachten bundelen. Op de as Groningen-Amsterdam vv zijn inmiddels 2 promotieonderzoekers van start gegaan en wordt er regelmatig over en weer overleg gevoerd.

Als je als hoogleraar aan de slag gaat, verandert er wel het een en ander in je leven. Naast de leidinggevende werkzaamheden krijg je het formele recht tot promotie en draag je op verschillende momenten in het academische leven een toga. Ook wordt het van je

verwacht dat je een openingsles (inaugurele rede of oratie) te houden. Zelf heb ik dat op 15 december 2009 (een geweldige dag!) gedaan onder de titel 'Veranderen, en toch jezelf blijven'. Als je die wilt nalezen dan moet je naar onze dwarslaesieonderzoekssite www.scionn.nl gaan (opsturen kan ook, ik heb nog een aantal exemplaren); dan heb je meteen een beeld van mijn toekomstplannen in het Groningse. Centraal staat daarin het versterken van het bewegingswetenschappelijke onderzoek binnen de revalidatie, het verder uitbouwen en versterken van de banden tussen bewegingswetenschappen en het revalidatieveld, in het UMCG en daarbuiten. Een belangrijke bijdrage wordt daarin geleverd door het 2^e en 3^e geldstroom onderzoek, onderzoek dat niet door de universiteit zelf wordt gefinancierd, maar mede met gelden van onderzoeksstimuleringsfondsen, zoals NWO, STW en ZonMw. Van dat laatste fonds kregen we op de valreep in december 2009 ondermeer een programmasubsidie voor onderzoek naar actieve leefstijl, fitheid, gezondheid en welbevinden bij mensen met een chronische dwarslaesie (ALLRISC; zie eerdere website). Ons landelijke dwarslaesieonderzoeksnetwork krijgt daarmee weer een belangrijke impuls.

Onderwijs en onderzoek zijn binnen BW Groningen nadrukkelijk gekoppeld. Er is sprake van een wederzijdse beïnvloeding en studenten worden academisch sterk gevormd vanuit het wetenschappelijke onderzoek. Die baggage bepaalt hun toekomstige rol in de samenleving. Dat kan onderzoeker zijn, maar is vaker een andere rol. Ik wil meehelpen het profiel van de bewegingswetenschapper in de samenleving, als 'academische knowledge broker' in de sport, ouderenzorg of revalidatie, onderzoeker, docent, beleidsmedewerker, ergonom, gezondheidsvoorlichter, etc, te versterken, alsook het zelfbewustzijn van de student als bewegingswetenschapper verder uit te bouwen. Die zaken gaan m.i. hand in hand. Met name in de masterfase leidt dat enerzijds tot meer keuzevrijheid in het onderwijs voor studenten; anderzijds wordt continue de discussie gestimuleerd over 'wat ik, als student BW in de samenleving wil zijn en realiseren'. De rol van de BW alumni en Studiosi Mobilae is in deze ontwikkeling onontbeerlijk. We hopen nu en in de toekomst een beroep op jullie te mogen doen.

26-5-2010

Lucas van der Woude

l.h.v.van.der.woude@med.umcg.nl

